

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι' είκοστόν μετρούντες χρόνον
έδρευόμεν'στην γήν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἐνιακόσα τέσσερα καὶ δέκα,
τοὺς ἐχθρούς, Πατρίδα, κτύπα καὶ πελέκα.

Δεκαενέα μηνὸς Ἀπρίλη,
λυσσοῦν τῆς Πόλις οἱ βρωμοσκύλοι.

Ποῦντος χίλια καὶ διακόσα κι' ἐνενήντα σὺν ἑπτά,
μανιφέστα τῆς Εὐρώπης διὰ ζώσης καὶ γραπτά.

Φαουλῆς καὶ Περικλέτος, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Α'.

Φ.— Ὅταν βγαίνης τὸ πρῶτ'στὸ παραθύρι
σὰν γαρούφαλο μοῦ φαίνεσαι κλειστό...
Π.— Τ'εῖναι τοῦτα ποῦ μοῦ λές, βρὲ κακομοίρη;
Φ.— Δὲν τὸ ξέρεις τὸ τραγουδι τὸ γνωστό;

Π.— Τὶ γαρούφαλα φωνάζεις, μασκαρᾶ,
μὲς'στὴ νέα ξαφνικὴ μας συμφορᾶ;
Δεν κυττάζεις ἀπελάσεις καὶ δαρμούς;
δὲν ἀκούεις τῶν Ραγιάδων ὀδυρμούς;
Τὶ γαρούφαλα κλειστὰ μοῦ τσαμπουνᾶς;
δὲν διαβάζεις κι' ὁ δικός μας ὁ Πανᾶς
πῶς πηγαίνει κάθε τόσο'στὸ Ντιδάνι;
Φ.— Καὶ τὰκούω καὶ τὰ βλέπω, μπεχλιδάνη,
μὰ θέλω δεξιώσεις, ράουτ, μπρίτς,
θέλω χοροὺς καὶ φέστεις καὶ σαντούρια,
καὶ θέλω ν'ἀπαντήσω μ'ἕνα πρίτς
'στὴ νότα τῆς Εὐρώπης τὴν καινούρια.

Π.— Δὲν βλέπεις τώρα πάλι μαῦρα νέφη;
πῶς ἔχεις, βρὲ γαῖδοῦρι, τόσο κέφι
γαρούφαλα κλειστὰ νὰ τραγουδῇς
σὰν Φραγκολεβαντίνος ἀναιδής;

Φ.— Ὅταν βγαίνης τὸ πρῶτ'στὸ παραθύρι
σὰν γαρούφαλο μοῦ φαίνεσαι κλειστό,
θὰ σὲ πιάσω νὰ σὲ στείλω'στὸν Βεζύρη,
ποῦναι πρόσωπο καὶ φέσι σεβαστό.

Π.— Ἐτρελλάθης, κανάγια,
κι' ἄλλ'ἀντ' ἄλλων μοῦ λές...
μὲς'στὰ χῶματα τάγια
δυστυχίαις πολλαῖς.

Φ.— Ἄν λυποῦμαι κι' ἐγώ,
μὰ γιὰ ράουτ σφριγῶ,
γιὰ δεξιῶσι χάνομαι.

Καιρὸς εἶναι τοὺς στόνους,
τὰ δεινὰ καὶ τοὺς πόνους,
Περικλῆ, νὰ ξεχάνωμε.

Π.— Κι' ὁ Πανᾶς κι' ὁ Παπᾶς
τοῦ τὰ λὲν τοῦ Βεζύρη...
Περικλέτο, ποῦ πᾶς;
Σὲ κλαυθμῶν πανηγύρι.

Τοῦ τὰ λένε κι' αὐτοί,
καὶ συχνὰ τοῦ τὰ ψάλλει
ὁ Πανᾶς μὲς'στ' αὐτὶ
κι' ὁ Παπᾶς'στὸ κεφάλι.

Πότε Πανᾶς, πότε Παπᾶς τὰ λέει τοῦ Βεζύρη,
κι' εὐθὺς τὸν πιάνει πανικός,
καὶ πρόθυμος καὶ βιαστικός
μᾶς κάνει τὸ χατῆρι.

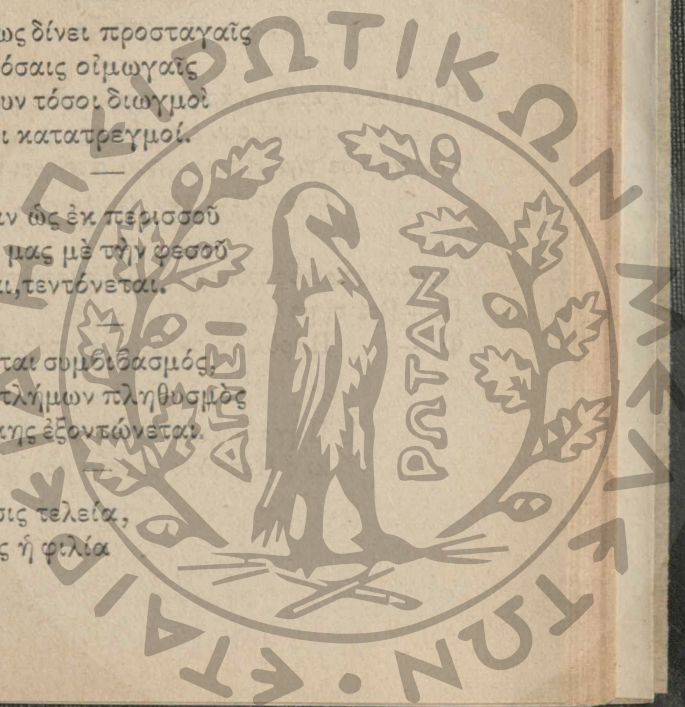
Κι' ἐνφ' τὸ πᾶν ἀνθοβολεῖ
καὶ πρασινίς' ἡ χλόη,
ὁ Ταλαᾶτ, βρὲ κούρελῃ,
πάει'στὴν Τυρολόη.

Κι' ἀμέσως δίνει προσταγαῖς
μέσα σὲ τόσαις οἰμωγαῖς
νὰ παύσουν τόσοι διωγμοὶ
κι' ἀνέροι κατατρεγμοὶ.

Καὶ πάλιν ὡς ἐκ περισσοῦ
ἡ σχέσις μας μὲ τὴν φέσφ'
ἐντείνεται, τεντώνεται.

Καὶ γίνεται συμβιβασμός,
καθ'ὃν δ' ἐλήμων πληθυσμός
τῆς Θράκης ἐξοντώνεται.

Ἐξόντωσις τελεία,
ἐν τούτοις ἡ φιλία

μέ το Ντιβάνι μένει
πολύ σφικτά δεμένη.

Τι πλήθη φεύγουν έξαλλα
τόν διωγμόν του Τουρκαλά,
πλήν ή φίλια δέν χαλά
μέ τέτοια κουρουφέξαλα.

Γιά τής τόσαις μας αγάπαις,
Περικλέτο μου μεσκίνη,
πάλι χαστουκιάς και φάπαις,
νά και τούτη,νά κι'έκείνη.

Μετανάστευσis έκει
όπως λένε πανοικει
μέ Πανάδων παραστάσεις.

Κι'έδω πέρα πασχαλιαίς,
γέλοια και κουτσομπολιαίς,
κι'έσπερίδες κι'έστιάσεις.

Όταν βγαίνης τό πρωί στο παραθύρι
σάν γαρούφαλο μου φαίνεσαι κλειστό...
θά σέ πιάσω νά σέ στείλω στον Βεζύρη
και σ'έκείνον τόν Έμβερ τόν ξακουστό.

Κι'άν βλέπωμε κοιλάδα νέων θρήνων
κι'ό Τούρκος Γιουνανλήδες κατατρέχει,
άλλ'έχομε συνθήκη και μ'έκείνον,
και για τους έλευθέρους πέρα βρέχει.

Β.

Π.— Για συμφοαίς εδφραίνεσαι,
βρέ Φασουλή σακάτη,
μά βλέπω πως εδφραίνεσαι
και πως μυρίζεις κατι.

Φ.— Πρέπει λοιπόν να ξέρης
πως πόλεμος μυρίζει!...
λένε πως ό Λευτέρης
κάστανά δέν χαρίζει.

Κι'άν δέν χαρίζη κάστανά,μά κατι φαφλατάδες
φωνάζουν επιμένως
πως'χάρισε τήν'Ηπειρο,που στέλλει καστανάδες
φθάνοντος του χειμῶνος.

Λοιπόν ό τρίτος πόλεμος εδρίσκει'επί θύραις.

Π.— Βρέ τί μου λές;

Φ.— Παρόλ ντ'όνερ...χαμπάρι δέν τό'πήρες;

Πηγαίνω και'στον Κεμαλή,
κι'ό Πρέσβυς τέτοια μου'μιλεί:

Σας κάνουνε πολύ καλά,
θά πάθετε και πιδ πολλά,
τό βεβαιῶ μέ στοίχημα...
τι λές,άγαπητέ;
είχατε τό δυστύχημα
νά'βγῆτε νικηταί.

Μας συγχωρείτε, Κεμαλή,
όπου σας άδικήσαμε...
κτυπήσατέ μας πιδ πολύ,
κι'έγω φωνάζω:τρίς άλλοι,
κρίμα που σας'νικήσαμε.

Έπρεπε τά τουφέκια μας να μην τά στέψ'ή Νίκη,
τότε δέν θα'ξεκληρίζε κι'ή Θράκη,φιλατέ μου,
μά μήτε κι'έξοντώσεως ειρηνικής συνθήκη
δέν θάμενε για'μάς καρπός ένδς κλεινού πολέμου.

Όμως για'τούτα που μάς λές
και για'τής τόσαις συμβουλαίς
σ'ευχαριστούμε,Πρεσβευτά των Τούρκων,άπειράκις,
και τούρλωσε τό φέσι σου να θύσης,ν'άπωλέσης,
και τώρα περιμένουμε για'τάγαθά τής Θράκης
πως σέ κανένα σουαρέ και σύ θα μάς καλέσης.

Πέρνουν άέρα και τά μολα
του Περικλέτου του μπουνταλά.

Π.—

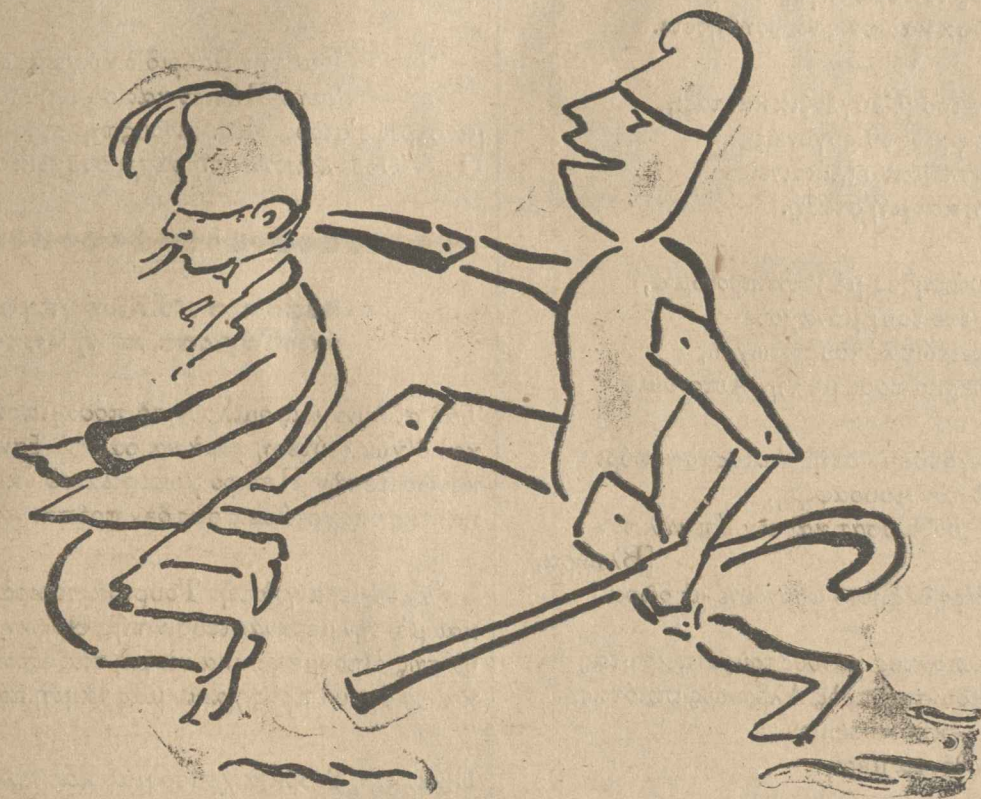
Έλάτε μέ τόν Τούρκο να καθίσουμε,
μέ ρήγανη κουκιά να μαγειρέψουμε,
να φάμε μια χαρά και να μεθύσουμε
και μέ τόν Κεμαλή μας να χορέψουμε.

Έλάτε και'στον Τούρκο...γκέλ μπουρντά,
καιρός ή Ρωμηροσύνη να γλεντά,
κι'άγαλλομαι σάν βλέπω τήν Πατρίδα
νάσαι και'στον Γκαλήπ τήν έσπερίδα.

Έβίβα και του Τούρκου διπλωμάτη,
ας πιούμε και σέ τούτου τήν ύγεία,
που δίχως να φορή μονόκλ'στο μάτι
βλέπει σφαγμένους Τούρκους σάν τραγιά.

Έδω μέσ'στάς κλεινάς ιοστεφάνους
δέν ξέρω ποιός του λέςι του μαριόλου
ότι τους Μακεδόνας Μουσουλμάνους
τους στέλλουμε κι'εμείς κατά διαβόλου.

Τους βλέπει μέσα σ'αίματα να πλέουν,
ακούει και Χανούμισαίς να κλαίουν,
κι'άν και φιλέλληγν φαίνεται θερμός
τόν έξοργίζει δίκαιος θυμός.

Γιά τούτα που'πες, Κεμαλή,
δέξου ξυλράξ του Φασουλῆ.

Ό Φασουλῆς και'πάλι
στον ἔδρο τόνο ψάλλει.

Όταν βγαίνης τό πρωί στο παραθύρι
μή τήν νέα λησμονῆς'Αρβανιτιά,
μήν ξεχάνης πως θα γένη πανηγύρι,
πως κι'οι Τούρκοι ξαναπήρανε φωτιά.

Σάν κρατῆς του ναργιλέ σου τό μαρκούτσι
μήν ξεχάνης πως καθένας Κεμαλή
σημειώνει στο παληό του τό παπούτσι
κάθε ξένη και'δική μας άπειλή.

Μήν ξεχάνης μέσ'στο τόσο σου χουζούρι
πως ό Τούρκος,κι'άν του'δώσαμε σ'αυτιά,
πως ό Τούρκος,κι'άν του'σπάσαμε τή μούρη,
άπό λόγια δέν ιδρόνει και χαρτιά.

Όταν πίνης τόν καφέ'στον Ζαχαράτου
μήν ξεχάνης μέσ'στης σκέψεις τής σοφαίς
ότι σφίγγει τό Ντιβάνι τάντερά του
σάν διαβάζη τής Εύρώπης τής γραφαίς.

Όταν βγαίνης τό πρωί στο παραθύρι
και γουρλώνης και τά δρό σου τά στραβά,
μήν ξεχάνης,Περικλέτο μου φρενήρη,
τι τό γένος για'τήν Νίκη του τραβά.

Σάν πηγαίνης στο κρεβάτι σου,μαγκούφη,
μήν ξεχάνης μέσα'στ'άλλα μας κι'αυτό
πως τό φέσι,πούχε γίνει κλωτσοσκούφι,
φοθερίζει σάν και πρώτα τουρλωτό.

Π.— Θέλω τόν'Αρη να τόν'δω και σήμερα ξιφίρη...
τρία πουλάκια κάθονται'στης'Αρτας τό γεφύρι,
μά και τά τρία σύμφωνα μοιρολογούν και κλαίνε
και τέτοια λόγια λένε:

Άς μή τραχίζονται σπαθιά κι'ας μή σφυρίζουν βόλια
κι'αδειάστε τώρα'γρήγορα τήν'Ηπειρο τήν δόλια.
Ανάγκη των Δυνάμεων τό θέλημα να γίνη,
αδειάστε τήν αυτόστιγμεί,
κι'ας σιωπήσουν στεναγμοί,
κι'ας σιωπήσουν θρήνοι.

Δὲν πρέπει ὅτ'ας Προστάτιδας καθόλου ν' ἀπειθήσετε,
τὸ κράτος τὸ νεοπαγές,
τὸ κράτος τὸ νομοταγές
ἀνάγκη κατεπείγουσα καὶ σεῖς νὰ βοηθήσετε.

Ἀδελιάσετε τὴν Ἡπειρο μ' εὐγένεια καὶ τάξι,
πάντοτε φαίνεσθ' εὐγενεῖς
καὶ τζέντλεμαν εἰλικρινεῖς
μὴ βρέξῃ καὶ μὴ στάξῃ.

Συνδράμετε τοὺς Λιάπηδες μὲ κάθε προθυμία,
κι' ἀφήσετε τοὺς μοναχοὺς
τοὺς Ἡπειρώτας τοὺς φτωχοὺς
νὰ βγάλουνε τὸν σθέρκο τοὺς μὲ τὴν Αὐτονομία.

Τρία πουλάκια τραγουδοῦν στῆς Ἀρτας τὸ γεφύρι
τὸν Βῆδ τὸν μουσαφίρη,
μὰ τραγουδοῦν καὶ τὸν Ἑσσάτ καὶ τὸν Κιεμῆλ τὸν
[Βλιώρα,
καὶ τόσους μουσαφίρηδες, ποὺ φθάνουνε μὲ δῶρα.

Κι' ἐμεῖς ἐγκαταλείποντες μόνους τοὺς Ἡπειρώτας
καὶ τούτους παραδίδοντες πρὸς Ἀλβανοὺς ἱππότας,
εὐθὺς ἄς ἐκκενώσωμεν
τὰ δωρηθέντα μέρη,
καὶ τὸ κλεινὸν τονώσωμεν
τῶν Ἀλβανῶν λημέρι.

Κανεῖς κανεῖς, παιδιά,
μὴ βγάλῃ τσιμουδιά,
κι' ὅλοι μὲ δάφνης φύλλα
κάνετε τόπο τώρα
ἔμπρὸς τοῦ κυρίου Βλιώρα
τὴν βρωμοδαρδατλία.

Γι' αὐτὰ κι' αὐτὰ, βρὲ Φασουλῇ,
μένος καὶ φλόξ μὲ πυρπολεῖ,
γι' αὐτὰ καὶ πάλι μ' ἐπίασε μπουρὶ πολεμικό...
Φ.—Κι' ἂν τέτοιο σ' ἐπίασε μπουρὶ νὰ πᾶς στὸ Μεξικό.

Ἐδῶ μὴ χάσκῃς τοῦ κακοῦ,
στίβους μᾶς ἀνοιξαν εὐρεῖς,
καὶ δρᾶσιν μάχιμον θά' βρῇς
ὅτ' ὀλεμο τοῦ Μεξικοῦ.

Σὲ τοῦτο σάλοι καὶ σεισμοί,
τῆς Βέρα — Κροῦζ βομβαρδισμοί,
σὲ τοῦτο ξίφος ἀναρτῶν
θά' βρῇς καὶ πλῆθος ἀνταρτῶν,
θά' βρῇς στοιχεῖον εὐγενὲς
καὶ τρὲ ζολὶ Μεξικαναῖς.

Λέει τραγοῦδι Γαλλικὸ
πῶς ἔχει σὶκ μοναδικὸ
λὰ Μεξικὲν ντὶ Μεξικό.

Καὶ τὴν Πατρίδ' ἂν ἀγαπᾷς
ὅτ' ἂν Ἡπειρο καὶ σὺ μὴν πᾶς,
μὰ στρέψε' στοὺς Μεξικανοὺς τὴν προσοχή σου τώρα.
Π.—Ὅρσε λοιπὸν στὴ ράχη σου μιὰ δυνατὴ σπαλιόρα.

Μέσα ὅτ' ἄλλα γεγονότα ἀριθμοῖσε κι' ἡ νότα.

Τὰ δ' αἰ Δυνάμεις ὁμιλοῦν: τὸ πόδι μας κτυποῦμε,
καὶ δίχως δεύτερη φορὰ νὰ σᾶς τὸ ξαναποῦμε,
κενώσετε τὴν Ἡπειρο χωρὶς καιρὸ νὰ χάνετε,
καὶ τὰς ὑποχρεώσεις σας δὲν πρέπει νὰ ξεχάνετε.

Κι' ἂν σήμερα γιὰ τὴν Τουρκία πικρὰ παραπονεῖσθε
καὶ μὲ τὴν μετανάστευσιν τῆς Θράκης συγκινεῖσθε,
θὰ τῆς εἰποῦμε φιλικὰ νὰ μὴ σᾶς ἐξοντώνῃ
καὶ τὸ σχοινὶ πρὸς χάριν μας νὰ μὴ παρατεντώνῃ.

Εἶναι κι' ἡ Τουρκία χρυσὸ μας καὶ πολιτισμοῦ στοιχεῖο,
ὅσο δὲ γιὰ τὰ νησιά σας, Λέσβο δηλαδὴ καὶ Χίο,
εἶναι ζήτημα κι' αὐτὸ, ποῦ μᾶς φέρνει ταραχή,
καὶ σεῖς κάνετε καλὰ μὲ τοὺς Τούρκους μοναχοί.

Κι' ἂν σ' ἐκεῖνα καμμιὰ μέρα κάνουν αἰφνηδιασμό,
ἀπὸ μᾶς νὰ μὴ ζητήτε καὶ γι' αὐτὰ λογαριασμό.
Κι' ἂν τὰ πάρουν τι πειράζει;... τραγουδάτε μὲ λαγοῦτα...
ἐσεῖς εἰσθε γαλαντόμοι, καὶ μὲ τὰλλ' ἄς πᾶν καὶ τοῦτα.

Τέτοια στάσις εὐπειθῆς
κι' ἀφαντάστως ἀληθῆς
εἰλικρίνεια κι' ἀδρότης
κέρδος πάντοτε θ' ἀφήσῃ,
κι' εἶναι θέσει τε καὶ φύσει
μιὰ διπλωματία πρώτη.

Τὸ προστάτας παρακούειν εἶναι κακοήθεια
κι' ἀνταμείβεται γενναίως εὐγενὲς εὐπειθεία.
Ἰπακούετε σὰν τώρα ὅτ' αἱ Δυνάμεις κι' ἄννοια σας,
θὰ χαϊδεύετ' αἰωνίως ξένοιαστοὶ τὰ γένειά σας.

Κι' ἂν καὶ ὅτ' αἱ δύο τὰς Τριπλᾶς δείξετε πάλι γνώσι
θλάνταμειφθῇτε σίγουρα κι' ἀπὸ τὸν Τζουλιάνο,
κι' ἐκεῖνος, ποῦ τὴν Ἡπειρο προθύμως ἐκκενώσῃ,
αὐτὸς θὰ λέγεται Καβούρ καὶ κατὶ παραπάνω.